

340

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 maja 1937 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych.

Na podstawie art. 3 i 4 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 328) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580), zmienionym rozporządzeniami Rady Ministrów: z dnia 2 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24) oraz z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 78), wprowadza się zmiany następujące:

1) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Wierzycielem w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest władza lub instytucja żądająca ściągnięcia należności. Wierzyciel może upoważnić zarząd gminy wiejskiej za jego zgodą i umówionym wynagrodzeniem do zastępowania go jako wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych z tym, że koszty, jakie w postępowaniu egzekucyjnym ponosi wierzyciel, obciążają wierzyciela.”;

2) w § 10 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Organem egzekucyjnym jest poborca skarbowy lub inny funkcjonariusz, któremu urząd skarbowy zleci przeprowadzenie czynności egzekucyjnej.”;

3) po tytule działu III wstawia się nowy paragraf, oznaczony jako § 13, w brzmieniu:

„§ 13. (1) Egzekucję wszczyna się na wniosek wierzyciela, skierowany do właściwego urzędu skarbowego.

(2) Przed skierowaniem wniosku egzekucyjnego do urzędu skarbowego wierzyciel powinien wysłać zobowiązanemu pisemne upomnienie z zagrożeniem wdrożenia kroków egzekucyjnych przez właściwą władzę egzekucyjną, jeżeli zobowiązany w terminie 14 dni od doręczenia upomnienia nie wpłaci wierzycielowi poszukiwanej należności.

(3) Jedno upomnienie może obejmować kilka różnych należności wierzyciela, poszukiwanych u tego samego zobowiązanego.

(4) Jeżeli zarządy gmin wiejskich pobierają na podstawie odrębnych przepisów należności nie tylko własne ale i innych wierzycieli, mają one prawo wysyłania upomnień także na należności innych wierzycieli. W przypadku, gdy zajdzie potrzeba upomnienia tego samego zo-

bowiązanego o zapłatę kilku należności, wysyła się jedno upomnienie.

(5) Koszty upomnienia, określone w załączonej tabeli, przypadają wierzycielowi, a w przypadkach przewidzianych w ustępie (4) — gminie wiejskiej.

(6) Jeżeli należność wynosi mniej niż 1 złoty, wierzyciel powinien przed wysłaniem upomnienia wysłać do zobowiązanego bezpłatnie wezwanie do uiszczenia należności.”;

4) dotychczasowy § 13 oznacza się jako § 13a i wprowadza się w nim zmiany następujące:

a) ust. (1) skreśla się,

b) ust. (2), który oznacza się jako ust. (1), otrzymuje brzmienie:

„(1) We wniosku egzekucyjnym, do którego należy dołączyć tytuł wykonawczy wraz z odpisem oraz dowód doręczenia upomnienia, wierzyciel winien wskazać imię, nazwisko i adres zobowiązanego, należność poszukiwaną i sposób egzekucji oraz zaznaczyć, że tytuł wykonawczy dojrzał do egzekucji.”;

c) ustępy (3) i (4) otrzymują nową numeryzację (2) i (3);

5) w § 14:

a) ust. (4) otrzymuje brzmienie:

„(4) Władzami publicznymi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są wszystkie władze, urzędy i organa państwowe i samorządu terytorialnego i gospodarczego, jak również instytucje ubezpieczeń społecznych, Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych, Fundusz Pracy, Państwowy Bank Rolny i Bank Gospodarstwa Krajowego — w zakresie swych funkcji publiczno-prawnych, określonych w przepisach o ustroju tych władz lub instytucji oraz w szczególnych ustawach i rozporządzeniach.”;

b) po ust. (4) dodaje się nowy ustęp oznaczony jako ust. (5), w brzmieniu:

„(5) Zarząd gminy wiejskiej zastępujący wierzyciela (§ 5) korzysta z uprawnień przysługujących władzy publicznej, jeżeli wierzyciel, z upoważnienia którego działa, jest władzą publiczną.”;

6) § 16 otrzymuje brzmienie:

„§ 16. Przy zajęciu ruchomości, wierzytelności pieniężnych lub innych praw majątkowych doręcza się zobowiązanemu zarządzenie egzekucyjne łącznie z odpisem tytułu wykonawczego.”;

7) § 28 otrzymuje brzmienie:

„§ 28. Po ukończeniu postępowania egzekucyjnego urząd skarbowy zawiadomi o wyniku wierzyciela z wyjątkiem przypadków, gdy cała poszukiwana należność została przez urząd skarbowy w postępowaniu egzekucyjnym ściągnięta i wpłacona do kasy wierzyciela.”;

8) § 35 otrzymuje brzmienie:

„§ 35. Egzekucja nie zostanie wdrożona bądź też już wdrożona zostanie umorzona:

a) jeżeli egzekucja nie należy do urzędu skarbowego,

b) na wniosek wierzyciela,

c) jeżeli ostatecznym orzeczeniem tytuł wykonawczy został pozbawiony skutków prawnych,

d) jeżeli egzekucja ze względu na przedmiot, do którego została skierowana lub na osobę, przeciw której została skierowana, jest niedopuszczalna,

e) jeżeli jest oczywiste, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych,

f) jeżeli egzekucja została zawieszona na wniosek wierzyciela na czas nieograniczony a wierzyciel nie zażądał jej podjęcia przed upływem roku od daty wniosku lub też nie określił w tym terminie daty, do której egzekucja ma być zawieszona.”;

9) w § 36 skreśla się ust. (2);

10) § 38 otrzymuje brzmienie:

„§ 38. (1) Osoba trzecia, roszcząca sobie jakiegokolwiek prawo do zajętego majątku lub jego części, powinna, przed wytoczeniem powództwa przeciw wierzycielowi i zobowiązanemu o zwolnienie spod egzekucji, zgłosić urzędowi skarbowemu pisemne żądanie zwolnienia, przedstawiając wszystkie zarzuty, które ma zamiar podnieść w powództwie, ze wskazaniem środków dowodowych; decyzja urzędu skarbowego powinna zapaść w ciągu miesiąca.

(2) Urząd skarbowy zawiesi egzekucję na zajęty majątku lub jego części, co do którego zgłoszono odpowiadające przepisom ust. (1) żądanie zwolnienia spod egzekucji, do czasu wydania decyzji, o której mowa w ust. (1), chyba że przedmiot ten ulega szybkiemu zepsuciu.

(3) W razie niezachowania przez osobę trzecią przepisów, zawartych w ust. (1), poniesie ona koszty sporu nawet wtedy, gdyby się z powództwem utrzymała.”;

11) § 42 otrzymuje brzmienie:

„§ 42. Zwolnione od egzekucji są:

a) sprzęty domowe, pościel, bielizna i ubranie codzienne niezbędne dla zobowiązanego i członków jego rodziny,

b) przedmioty używane z powodu ułomności przez zobowiązanego i jego rodzinę,

c) zapasy żywności i opału, niezbędne dla zobowiązanego, jego rodziny i jego służby na okres jednego miesiąca,

d) krowa dojna albo dwie kozy lub trzy owce, albo jedna świnia wraz z zapasem paszy i ściółki aż do czasu najbliższych zbiorów, o ile te zwierzęta są niezbędne dla wyżywienia zobowiązanego, jego rodziny i jego służby,

e) przedmioty i surowce, niezbędne do osobistego zarobkowania zobowiązanego, pracującego ręcznie,

f) przedmioty, niezbędne do pełnienia służby lub wykonywania zawodu oraz przyzwoite ubranie zobowiązanego pracującego umysłowo,

g) u zobowiązanego, który pobiera okresowe wynagrodzenie z tytułu stosunku służbowego prawnopublicznego, lub z tytułu umowy o pracę — pieniądze w kwocie odpowiadającej części wynagrodzenia za czas do najbliższego terminu wypłaty,

h) u zobowiązanego, który nie otrzymuje stałego wynagrodzenia za pracę — pieniądze niezbędne dla niego i jego rodziny na utrzymanie przez jeden tydzień,

i) przedmioty, dane zobowiązanemu celem poratowania jego i jego rodziny w razie klęski z powodu nadzwyczajnych wypadków, choroby lub śmierci, oraz zasiłki i wsparcia udzielone w takich przypadkach, o ile przedmioty te lub fundusze dla tych celów są mu jeszcze potrzebne,

j) przedmioty, służące zobowiązanemu i jego rodzinie do wykonywania praktyk religijnych lub niezbędne do nauki,

k) ordery honorowe, obrączki ślubne, listy, papiery rodzinne lub inne papiery osobiste zobowiązanego oraz jego księgi rachunkowe,

l) przedmioty codziennego użytku, potrzebne zobowiązanemu, które mogą być sprzedane tylko za bezcen, a dla zobowiązanego mają znaczną wartość użytkową,

m) przedmioty, które mają służyć do pochowania zmarłego członka rodziny,

n) przedmioty służbie bożej poświęcone,

o) bydło, trzoda chlewna i owce zapisane do ksiąg gospodarczych zwierząt zarodowych oraz konie zapisane do ksiąg stadnych i do ksiąg ogierów i kłaczy zarodowych.”;

12) po § 55 wstawia się nowy paragraf oznaczony jako § 55a, w brzmieniu:

§ 55a. Za doręczanie pism w postępowaniu egzekucyjnym przez organy gmin wiejskich, z wyjątkiem upomnień, o których mowa w § 13 ust. (4) i (5), przysługuje tym gminom wynagrodzenie w wysokości 6 gr od każdego pisma. Wynagrodzenie to wypłaca gminie wiejskiej władza lub instytucja, której pismo zostało doręczone.”;

13) w § 57 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Urząd Skarbowy może żądać od wierzyciela zaliczki na pokrycie przewidywanych wydatków egzekucyjnych oraz zawiesić dalsze kroki egzekucyjne do czasu otrzymania żądanej zaliczki. Wspólne wydatki, poniesione w związku z egzekucją u dwu lub więcej zobowiązanych, rozdziela się pomiędzy wszystkich zobowiązanych, mając na uwadze szczególne okoliczności każdego poszczególnego przypadku.”;

14) § 58 otrzymuje brzmienie:

„§ 58. (1) Wierzyciel ponosi koszty egzekucyjne:

a) jeżeli skierował do urzędu skarbowego wniosek o przymusowe ściągnięcie należności, która przed wysłaniem wniosku została uiszczona, umorzona, odroczone lub rozłożona na raty;

b) jeżeli uiszczenie, umorzenie, odroczenie lub rozłożenie na raty nastąpiło wprawdzie po wysłaniu wniosku egzekucyjnego, jednak wierzyciel w ciągu 7 dni od zajścia tych okoliczności nie nadesłał do urzędu skarbowego odpowiedniego zawiadomienia; jeżeli przed upływem tego terminu czynność egzekucyjna została chociażby rozpoczęta wskutek nieudowodnienia przez zobowiązanego wymienionych okoliczności, powstałe koszty egzekucyjne ponosi zobowiązany;

c) jeżeli w ciągu roku po otrzymaniu odpisu protokołu, stwierdzającego bezskuteczność egzekucji administracyjnej przeciwko zobowiązanemu z powodu braku ruchomości podlegających zajęciu, wznowił wniosek egzekucyjny lub zażądał ściągnięcia innych należności u tego zobowiązanego, a protokolarnie znowu stwierdzono bezskuteczność egzekucji administracyjnej z tego samego powodu.

(2) Wierzyciel ponosi wydatki egzekucyjne:

a) jeżeli od zobowiązanego nie mogą być ściągnięte,

b) związane z przekazaniem wierzycielowi ściągniętej gotówki.

(3) Wierzyciel obowiązany jest uiszczać obciążające go koszty egzekucyjne w ciągu dni 30 po otrzymaniu z urzędu skarbowego wezwania. W razie nieuiszczenia kosztów egzekucyjnych w powyższym terminie urząd skarbowy może pokryć należne koszty egzekucyjne ze ściągniętych należności lub innego majątku wierzyciela.”;

15) w § 61 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Zobowiązanemu służy prawo żądania aby wskazane przezeń przedmioty, poza wymienionymi w ust. (1), nie były zajęte, jeżeli inne pozostałe wystarczają według oszacowania na zaspokojenie poszukiwanej należności.”;

16) § 62 otrzymuje brzmienie:

„§ 62. W przedsiębiorstwach przemysłowych lub handlowych ulegają zajęciu przedmiotom wymienionym w § 61 ust.

(1), potem zapasy wytworów, towarów i surowców, a gdy i te nie wystarczają na zaspokojenie poszukiwanych należności, także inne ruchomości.”;

17) § 80 otrzymuje brzmienie:

„§ 80. (1) Po pierwszej licytacji niedoszedłej do skutku (§ 87), urząd skarbowy może na wniosek zobowiązanego lub wierzyciela a także z urzędu, ze względu na ważny interes każdego z nich, zarządzić, by sprzedaż zajętych ruchomości odbyła się w inny sposób niż w drodze licytacji (nie wyłączając sprzedaży z wolnej ręki, sprzedaży w przedsiębiorstwie zobowiązanego, sprzedaży komisowej itp.) oraz by tego rodzaju sprzedaż odbyła się w innym miejscu niż miejsce, w którym znajdują się ruchomości i przez inną osobę niż właściwy organ egzekucyjny. W tym celu urząd skarbowy zarządzi dostarczenie ruchomości na miejsce, w którym ma się odbyć sprzedaż. Dokonanie sprzedaży w powyższy sposób może nastąpić nawet przed pierwszą licytacją, jednakże tylko za zgodą zobowiązanego.

(2) Przy sprzedaży takiej urząd skarbowy oznaczy cenę, poniżej której sprzedaży nie można dokonać, oraz termin, do którego sprzedaż ma być dokonana. O zarządzeniu sprzedaży zajętych ruchomości w myśl ust. (1) urząd skarbowy zawiadomi równocześnie zobowiązanego, a wierzyciela jeżeli tego zażądał.

(3) Przepisy § 79 ust. (2) i (3) mają odpowiednie zastosowanie.”;

18) w § 82 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Urząd skarbowy może jednak zarządzić na wniosek zobowiązanego lub wierzyciela a także z urzędu, aby licytacja ruchomości odbyła się w innym miejscu, jak również, aby licytację przeprowadził inny niż właściwy organ egzekucyjny, jeżeli to rokuje korzystniejszą sprzedaż. W tym celu urząd skarbowy zarządzi dostarczenie ruchomości na miejsce, w którym ma się odbyć licytacja. Z powodu uszkodzenia lub zaginięcia w czasie transportu, zobowiązanemu nie służy żadne roszczenie do wierzyciela i urzędu skarbowego.”;

19) w § 83 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Odpisy obwieszczenia urząd skarbowy doręczy zobowiązanemu, dozorczy, o ile nim nie jest zobowiązany, nadto wierzycielowi, jeżeli w nadesłanym wniosku egzekucyjnym wyraźnie tego zażądał — najpóźniej w terminie przewidzianym w § 85 do przybicia obwieszczenia na tablicy urzędu skarbowego; od obowiązku doręczenia odpisu obwieszczenia jest jednak urząd skarbowy wolny w przypadkach, w których przybicie obwieszczenia następuje w dniu licytacji (§ 85 i 92).”;

20) w § 87:

a) ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) W przetargu nie mogą uczestniczyć zobowiązany, organ egzekucyjny prowadzący

licytację, jego małżonek i dzieci oraz osoby obecne na licytacji w charakterze urzędowym. Za taką osobę nie uważa się wierzyciela, uczestniczącego w przetargu w charakterze licytanta.”

b) po ust. (2) dodaje się ust. (3) w brzmieniu:

„(3) Przetargu nie można rozpoczynać później niż w trzy godziny po czasie, oznaczonym w obwieszczeniu o licytacji.”;

21) w § 93 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Nabywca, który nie złożył natychmiast całej ceny, obowiązany jest zapłacić jedną piątą część tej ceny. Jeżeli sumy tej natychmiast nie zapłaci, ściągnięta ona będzie w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia.”;

22) § 94 otrzymuje brzmienie:

„§ 94. Jeżeli cena licytacyjna przewyższa sumę 5.000 zł, nabywca powinien złożyć natychmiast jedną piątą część tej ceny, nie mniej jednak niż 5.000 zł, resztę zaś do godziny dwunastej dnia następnego. Nabywca, który w tym terminie nie zapłaci reszty ceny, traci złożoną jedną piątą część, nie mniej jednakże niż 5.000 zł, licytacja zaś uznana będzie za niebyłą.”;

23) § 95 otrzymuje brzmienie:

„§ 95. Piątą część ceny licytacyjnej, ściągniętą od nabywcy w myśl dwóch poprzednich paragrafów, użyta będzie na zaspokojenie poszukiwanej należności, a w przypadku zupełnego jej zaspokojenia otrzyma ją zobowiązany.”;

24) § 100 otrzymuje brzmienie:

„§ 100. (1) Do egzekucji wierzytelności pieniężnych lub innego prawa majątkowego urząd skarbowy przystępuje przez ich zajęcie. Celem zajęcia urząd skarbowy:

a) wezwie dłużnika wierzytelności lub prawa, aby należnej od niego sumy lub świadczenia nie uiszczal zobowiązanemu, a należne sumy wpłacił urzędowi skarbowemu lub złożył do depozytu sądowego;

b) zawiadomi zobowiązanego, że nie wolno mu zajętej sumy lub innego świadczenia odebrać, ani nimi rozporządzać, jak również nie wolno mu rozporządzać zabezpieczeniem dla nich ustanowionym.

(2) Jednocześnie urząd skarbowy wezwie dłużnika zajętej wierzytelności lub prawa, aby w ciągu tygodnia złożył oświadczenie:

a) czy przyznaje, że zobowiązanemu należy się od niego zajęta wierzytelność lub czy uznaje zajęte prawo;

b) czy zajęta wierzytelność uiszcza, czy też i z jakich przyczyn odmawia uiszczenia;

c) czy i w którym sądzie lub przed jaką władzą toczy się albo toczyła sprawa o zajęta wierzytelność lub prawo.

(3) Koszty, związane ze złożeniem oświadczenia, urząd skarbowy obowiązany jest zwrócić dłużnikowi zajętej wierzytelności lub prawa na jego żądanie.

(4) Zajęcie jest dokonane z chwilą doręczenia wezwania dłużnikowi zajętej wierzytelności lub prawa.

(5) Skutki zajęcia powstają, chociażby wezwanie nie było jeszcze doręczone dłużnikowi zajętej wierzytelności lub prawa, jeżeli zawiadomienie o zajęciu doręczone było jednej z osób biorących udział w akcie prawnym, dotyczącym tej wierzytelności lub prawa, a kontrahent tej osoby o tym wiedział.”;

25) po § 118 dodaje się nowy paragraf oznaczony jako § 118 a, w brzmieniu:

„§ 118 a. (1) W razie gdy ściągnięcie zajętej wierzytelności natrafia na znaczne trudności, może nastąpić pozbycie wierzytelności, z wyjątkiem wierzytelności mających za przedmiot sumy płatne periodycznie (§ 105).

(2) Do zbycia wierzytelności stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży ruchomości.”;

26) w § 120 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Celem zabezpieczenia należności może urząd skarbowy zarządzić zajęcie i przechowanie rzeczy ruchomych zobowiązanego oraz zajęcie wierzytelności lub inne prawa majątkowe, niezabezpieczone na nieruchomościach.”;

27) tabelę opłat w egzekucyjnym postępowaniu administracyjnym, stanowiącą załącznik do § 57 znosi się, a w jej miejsce wprowadza się załączone do rozporządzenia niniejszego dwie nowe tabele jako załączniki do §§ 13 i 57 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem niniejszym.

§ 2. (1) Postępowanie egzekucyjne, wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, będzie prowadzone nadal według przepisów tego rozporządzenia. Koszty upomnienia i opłaty egzekucyjne za czynności egzekucyjne, dokonane po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zostaną pobrane w wysokości przewidzianej niniejszym rozporządzeniem.

(2) Upomnienia, nie doręczone w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a dotyczące należności z tytułów wykonawczych, które wpłynęły do urzędu skarbowego przed tym dniem, doręcza tenże urząd dotychczasowym trybem. Koszty upomnienia przypadają na rzecz Skarbu Państwa.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu oraz innym zainteresowanym ministrom każdemu według właściwości.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1937 r.

Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Załącznik do § 13 rozp. Rady Min. z dnia 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580) w brzmieniu zmienionym rozp. Rady Min. z dnia 15 maja 1937 r. (poz. 340).

Tabela kosztów upomnienia.

Należności w złotych		Koszty upomnienia w złotych
ponad	do	
	5	0,25
5 —	20	0,50
20 —	50	0,75
50 —	300	1,—
300 —	600	1,50
600 —	1000	3,—
1000 —	1500	4,50
1500 —	2000	6,—
2000 —	2500	7,50
2500 —	3000	9,—
3000 —	4000	12,—
4000 —	5000	15,—
		od sum powyżej 5.000 zł opłata wynosi zawsze 20 zł.

UWAGI: 1) Podstawę obliczenia kosztów upomnienia stanowi ogólna suma poszukiwanej należności objęta każdym poszczególnym upomnieniem.

2) Przy ustalaniu podstawy do obliczenia kosztów upomnienia nie uwzględnia się odsetek (odsetek ulgowych), kosztów upomnienia i egzekucyjnych, jeżeli te odsetki i koszty są ściągane łącznie z główną należnością.

3) Obowiązek uiszczenia kosztów upomnienia powstaje z chwilą doręczenia upomnienia zobowiązanemu.

4) Nieuiszczone koszty upomnienia ciążą na zobowiązanym i podlegają przymusowemu ściąganiu na równi z poszukiwaną należnością.

Załącznik do § 57 rozp. Rady Min. z dn. 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580) w brzmieniu nadanym rozp. Rady Min. z dnia 15 maja 1937 r. (poz. 340).

T A B E L A
opłat w egzekucyjnym postępowaniu administracyjnym.

Należność w złotych	O p ł a t y e g z e k u c y j n e w z ł o t y c h				
	za pobranie przez organ egzekucyjny na miejscu u zobowiązanego należności lub jej części	za przybycie organu egzekucyjnego na miejsce do zobowiązanego celem dokonania zajęcia i stwierdzenie niemożności przeprowadzenia lub bezskuteczności egzekucji (§ 58 ust. I lit. a, b i c)	za zajęcie ruchomości albo wierzytelności pieniężnych lub innych praw majątkowych	za rozpisanie licytacji lub zarządzenie sprzedaży w inny sposób (§ 80)	za przeprowadzenie licytacji lub sprzedaży w inny sposób (§ 80)
1	2	3	4	5	6
ponad do 5	0,25	0,50	0,50	0,25	0,50
5 20	0,50	0,50	1	0,50	1
20 50	1	1	1,50	0,75	1
50 100	1,50	1	2,50	1	1,50
100 150	2	1,50	3,75	1	2,25
150 200	2,50	2	5	1	3
200 250	3	2,50	6,25	1	3,75
250 300	3,50	3	7,50	1	4,50
300 350	4	3,50	8,75	1,50	5,25
350 400	4,75	4	10	1,50	6
400 450	5,50	4,50	11,25	1,50	6,75
450 500	6,25	5	12,50	1,50	7,50
500 600	7,50	6	15	1,50	9
600 700	8,75	7	17,50	3	10,50
700 800	10	8	20	3	12
800 900	11,25	9	22,50	3	13,50
900 1.000	12,50	10	25	3	15
1.000 1.200	15	od sum ponad 1000 zł opłata wynosi zawsze 10 zł	30	3	18
1.200 1.400	17		35	4,20	21
1.400 1.600	20		40	4,20	24
1.600 1.800	22		45	5,40	27
1.800 2.000	25		50	5,40	30
2.000 2.200	27		55	6,60	33
2.200 2.400	30		60	6,60	36
2.400 2.600	32		65	7,80	39
2.600 2.800	35		70	7,80	42
2.800 3.000	37		75	9	45
3.000 3.200	40		80	9	48
3.200 3.400	42		85	10,20	51
3.400 3.600	45		90	10,20	54
3.600 3.800	47		95	11,40	57
3.800 4.000	50		100	11,40	60
4.000 4.500	56		112	13,50	67
4.500 5.000	62		125	15	75
5.000 5.500	69		137	15	82
5.500 6.000	75		150	18	90
6.000 6.500	81		162	18	97
6.500 7.000	87		175	21	105
7.000 7.500	94		187	21	112
7.500 8.000	100		200	24	120

Należność w złotych	Opłaty egzekucyjne w złotych				
	za pobranie przez organ egzekucyjny na miejscu u zobowiązanego należności lub jej części	za przybycie organu egzekucyjnego na miejsce do zobowiązanego celem dokonania zajęcia i stwierdzenie niemożności przeprowadzenia lub bezskuteczności egzekucji (§ 58 ust. 1 lit. a, b i c)	za zajęcie ruchomości albo wierzytelności pieniężnych lub innych praw majątkowych	za rozpisanie licytacji lub zarządzenie sprzedaży w inny sposób (§ 80)	za przeprowadzenie licytacji lub sprzedaży w inny sposób (§ 80)
1	2	3	4	5	6
ponad do					
8.000 8.500	106		212	24	127
8.500 9.000	112		225	27	135
9.000 9.500	119		237	27	142
9.500 10.000	125		250	30	150
10.000 11.000	137		275	30	165
11.000 12.000	150		300	36	180
12.000 13.000	162		325	36	195
13.000 14.000	175		350	42	210
14.000 15.000	187		375	42	225
15.000 16.000	200		400	48	240
16.000 17.000	212		425	48	255
17.000 18.000	225		450	54	270
18.000 19.000	237		475	54	285
19.000 20.000	250		500	60	300
20.000 22.000	275		550	60	330
22.000 24.000	300		600	72	360
24.000 26.000	325		650	72	390
26.000 28.000	350		700	84	420
28.000 30.000	375		750	84	450
30.000 32.000	400		800	96	480
32.000 34.000	425		850	96	510
34.000 36.000	450		900	108	540
36.000 38.000	475		950	108	570
38.000 40.000	500		1.000	120	600
40.000 42.000	od sum ponad 40.000 zł opłata wynosi zawsze 500 zł		1.050	120	630
42.000 44.000			1.100	132	660
44.000 46.000			1.150	132	690
46.000 48.000			1.200	150	720
48.000 50.000			1.250	150	750
50.000 55.000			1.375	150	825
55.000 60.000			1.500	180	900
60.000 65.000			1.625	180	975
65.000 70.000			1.750	210	1.050
70.000 75.000			1.875	210	1.125
75.000 80.000			2.000	240	1.200
80.000 85.000			2.125	240	1.275
85.000 90.000			2.250	270	1.350
90.000 95.000			2.375	270	1.425
95.000 100.000			2.500	300	1.500
			od sum ponad 100.000 zł opłata wynosi zawsze 2.500 zł	od sum ponad 100.000 zł opłata wynosi zawsze 300 zł	od sum ponad 100.000 zł pobiera się nadto po 15 zł od każdego pełnego tysiąca ponad 100.000 zł

U w a g i: I. Podstawę obliczenia opłaty egzekucyjnej:

1. z kolumny 2 tabeli stanowi pobrana kwota należności z każdego poszczególnego tytułu wykonawczego,
2. z kolumny 3 i 4 tabeli stanowi poszukiwana należność objęta każdym poszczególnym tytułem wykonawczym,
3. z kolumny 5 tabeli stanowi ogólna suma poszukiwanych należności, objętych jednym obwieszczeniem o licytacji lub zarządzeniem sprzedaży w inny sposób (§ 80),
4. z kolumny 6 tabeli stanowi:
 - a) suma uzyskana z licytacji lub ze sprzedaży w inny sposób (§ 80), jeżeli suma ta nie przekracza ogólnej sumy poszukiwanych należności;
 - b) ogólna suma poszukiwanych należności, jeżeli suma uzyskana z licytacji lub ze sprzedaży w inny sposób (§ 80) przekracza ogólną sumę należności.

Przy ustalaniu podstawy do obliczenia opłat, przewidzianych w kolumnach 2, 3, 4 i 5 — oraz w kolumnie 6 tabeli w przypadku, gdy podstawę obliczenia opłaty stanowi ogólna suma poszukiwanych należności (część 1 punkt 4b) niniejszych uwag), nie uwzględnia się odsetek (odsetek ulgowych), kosztów upomnienia i egzekucyjnych, przypadających od poszukiwanych należności, jeżeli te odsetki i koszty są ściągane łącznie z główną należnością.

II. Obowiązek uiszczenia opłaty egzekucyjnej:

1. z kolumny 2 i 3 tabeli powstaje — z chwilą przybycia organu egzekucyjnego na miejsce do zobowiązanego celem dokonania zajęcia;
2. z kolumny 4 tabeli powstaje — z chwilą dokonania zajęcia ruchomości, wierzytelności pieniężnych lub innych praw majątkowych;
3. z kolumny 5 tabeli powstaje — z chwilą doręczenia zobowiązanemu przez urząd skarbowy odpisu obwieszczenia o licytacji lub zarządzenia sprzedaży w inny sposób (§ 80);
4. z kolumny 6 tabeli powstaje — z chwilą dokonania sprzedaży w drodze licytacji lub w inny sposób (§ 80);

III. W razie skutecznienia do rąk organu egzekucyjnego tylko częściowej wpłaty na poczet poszukiwanej należności i dokonania na pozostałą sumę zajęcia, opłatę pobiera się łącznie według stawek, określonych w kolumnie 4 tabeli od całej sumy należności.

IV. W przypadku, gdy ściągnięcie należności wymagać będzie kilkakrotnego dokonania zajęcia lub obok zajęcia ruchomości zajęcia wierzytelności pieniężnych lub innych praw majątkowych — opłatę za zajęcia pobiera się tylko raz od poszukiwanej należności, objętej każdym poszczególnym tytułem wykonawczym.

V. Opłatę za rozpisanie licytacji lub zarządzenie sprzedaży z wolnej ręki pobiera się tylko raz.

341

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 maja 1937 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o wyłączeniu niektórych rodzajów świadczeń pieniężnych spod egzekucji urzędów skarbowych.

Na podstawie art. 1 ust. 2) ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 328) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o wyłączeniu niektórych rodzajów świadczeń pieniężnych spod egzekucji urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 581) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Określona w art. 1 ust. 1) ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji

administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 328) właściwość urzędów skarbowych do przymusowego ściągania świadczeń pieniężnych, które mogą być ściągane na podstawie obowiązujących przepisów w trybie administracyjnym, nie obejmuje następujących należności:

a) należności wynikających z zarządzeń administracyjnych władz wojskowych, a potrącanych w trybie ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrącaniach z uposażenia i zaopatrzenia emerytalnego osób wojskowych oraz funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 58, poz. 439);